

Onze Gezindheid

Fil 2:1-11:

- “Indien er dan enig beroep (op u gedaan mag worden) in Christus, indien er enige bemoediging is der liefde, indien er enige gemeenschap is des geestes, indien er enige ontferming en barmhartigheid is, 2 maakt (dan) mijn blijdschap volkomen door eensgezind te zijn, één in liefdebetoon, één van ziel, één in streven, 3 zonder zelfzucht of ijdel eerbejag; doch in ootmoedigheid achte de een de ander uitnemender dan zichzelf; en ieder lette niet slechts op zijn eigen belang, 4 maar ieder (lette) ook op dat van anderen. 5 **Laat die gezindheid bij u zijn, welke ook in Christus Jezus was**, 6 die, in de gestalte Gods zijnde, het Gode gelijk zijn niet als een roof heeft geacht, 7 maar Zichzelf ontledigd heeft, en de gestalte van een dienstknecht heeft aangenomen, en aan de mensen gelijk geworden is. 8 En in zijn uiterlijk als een mens bevonden, heeft Hij Zich vernederd en is gehoorzaam geworden tot de dood, ja, tot de dood des kruises. 9 Daarom heeft God Hem ook uitermate verhoogd en Hem de naam boven alle naam geschonken, 10 opdat in de naam van Jezus zich alle knie zou buigen van hen, die in de hemel en die op de aarde en die onder de aarde zijn, 11 en alle tong zou belijden: Jezus Christus is Here, tot eer van God, de Vader!”

Broeders en zusters, voor mij is dit één van de diepstgaande Schriftgedeelten uit de Bijbel. Daarom moeten we dit gedeelte eigenlijk biddend overdenken. Eigenlijk innerlijk de schoenen van je voeten doen. Knielen, en in die houding het Woord overdenken. Het gaat hier om de gezindheid welke ook in Christus Jezus (was) (het woordje “was” ontbreekt in het Grieks).

We hebben gelezen: “Laat die gezindheid bij u zijn.....” In de grondtekst staat: Laat die gezindheid **IN u** zijn..... Dat is een gezindheid die het eigen “ik” met trappen steeds verder naar beneden voert. Van wie en tegen wie wordt dit gezegd?

“Laat die gezindheid IN u zijn.” Ja, ik weet wel dat het over de Heere Jezus Christus gaat, maar wat zegt Paulus hier? Laat die gezindheid in u zijn!!! Wie zijn die U?

Dat zijn de geadresseerden van de brief aan de Filippenzen, de door hun geloof apart geplaatste gelovigen, die te Filippi zijn (Fil 1:1). Aan hen wordt dit geschreven. Maar ook aan ons is deze brief geschreven.

▲ “**Laat die gezindheid in u Zijn.....**”

En broeders en zusters, Als het goed is, dan is die gezindheid in ons aanwezig, dan zijn wij bezig te groeien, op te wassen in Christus, en dan bevinden wij ons positioneel in Christus. Deze gezindheid hoort dan ook in ons gevonden te worden. In allen die één zijn in Christus Jezus.

We lezen in dit tekstgedeelte de weg die de Heere zelf in vernedering is gegaan. **Zijn wij in geloof deze weg ook gegaan, van vernedering, enz.? Dan mogen wij** door Gods grote genade ook die weg in Christus omhoog gaan.

Laat die gezindheid IN u zijn.....

Er is altijd een grote **HARMONIE** in Gods Woord, we vinden die harmonie in Fil 2 eerst in de zeven stappen van vernedering, die de Heere is gegaan: **Fil 2:7 en 8**

1. Hij heeft Zichzelf ontledigd (vers 7)
2. Hij heeft de gestalte van een dienstknecht aangenomen (vers 7)
3. Hij is aan de mensen gelijk geworden (vers 7)
4. Hij is in Zijn uiterlijk als een mens bevonden (vers 8)
5. Hij heeft Zich vernederd (vers 8)
6. Hij is gehoorzaam geworden (vers 8)
7. Hij is gehoorzaam geworden tot de dood des kruises (vers 8).

Om deze redenen, **omdat** de Heere **gehoorzaam** is geweest, lazen we, daarom vinden na die stappen van vernedering de zeven stappen omhoog:

Fil 2:9-11 na de zeven stappen naar beneden ook zeven treden die omhoog leiden:

1. God heeft Christus de naam boven alle naam geschonken. (vers 9)
2. In de naam van Christus zal alle knie zich buigen, (vers 10)
3. Van hen die in de hemel, (vers 10)
4. Van hen die op de aarde, (vers 10)
5. Van hen die onder de aarde zijn. (vers 10)
6. Alle tong zal belijden. (vers 11)
7. Jezus Christus is Here, tot eer van God, de Vader! (vers 11).

Overigens weten wij dat Zijn gehoorzaamheid de reden van ons heil is geworden, en wanneer wij in die gezindheid gaan staan, waartoe Paulus ons oproept,

- ▲ **Moeten ook wij die weg van vernedering ondergaan.**
- ▲ **Mogen ook wij die weg omhoog gaan.**
- ▲ **Mogen ook wij onze positie IN Hem innemen.**

Maar er wordt veel meer gezegd, het begint al met “in de gestalte Gods zijnde”:

- ▲ **“Christus Jezus, 6 die in de gestalte Gods zijnde” (Fil 2:6)**

Het woordje “**zijnde**” (dat is het Griekse woord “hipargon”), en dat geeft aan “**het bestaan**”, of beter gezegd, het geeft tevens aan “**het bezitten van**” datgene waar over wordt geschreven, zoals we ook over “het bezitten” lezen in **Hand 3:6**, waar Petrus zegt: “Zilver en goed **bezit** ik niet.....”

“In de gestalte Gods zijnde” betekent dat die gestalte was van oorsprong het **bezit** van Christus was, **het was Zijn eigendom. Hij was God!**

Verder vinden we twee Griekse woorden in Fil 2:6-8, die van belang zijn:

1. Gestalte = Grieks: “**morphe**” = **vorm** = **dat betekent uiterlijk en innerlijk, geheel en al, door en door.**
2. Gedaante = Grieks: “**schema**” = **alles wat uiterlijk aan Christus is te zien.**

In **Fil 2:6-8** vinden we twee keer het Griekse woord “**morphe**” en één keer het Griekse woord “**schema**”

We lezen de tekst nog een keer met invulling van deze twee woorden:

- “Die, in de gestalte (vorm = **morphe**) Gods zijnde, het Gode gelijk zijn niet als een roof heeft geacht, maar Zichzelf ontledigd heeft, en de gestalte (vorm = **morphe**) van een dienstknecht (doulos = slaaf) heeft aangenomen, en aan de mensen gelijk geworden is. En in zijn uiterlijk (= **schema** = uiterlijk) als een mens bevonden, heeft Hij Zich vernederd en is gehoorzaam geworden tot de dood, ja, tot de dood des kruises.” (Fil 2:6-8).

Christus was reeds God, Hij bezat die morphe. Hij hoefde niet te grijpen wat Hij al bezat.

- **Hij was God gelijk.**
- **Het Woord was God!**
- **Hij was God in het vlees.**

“Morphe” zien we ook terug in het woord “**metamorphose**”. En die metamorphose vinden we in de natuur ook terug in de verandering van rups naar vlinder = complete verandering uiterlijk en innerlijk.

Christus was in de “morphe” van God, en Hij legde die “morphe” af, en nam de “morphe” aan van een slaaf. Anders gezegd: Christus was geheel en al, uiterlijk en innerlijk God, en Hij werd geheel en al, uiterlijk en innerlijk een dienstknecht, een slaaf.

Hoe deed Hij dat? Door zichzelf te ontledigen. Hij heeft Zijn heerlijkheid volledig afgelegd. Het gevolg was dat Hij **uiterlijk de gedaante van een mens kreeg** = alleen uiterlijk (= **schema**). Alleen uiterlijk, men zag een mens, maar Hij was God! (denk maar aan Zijn woord, en denk maar aan Zijn daden).

Dat Christus God was, dat Hij die gestalte Gods bezat, blijkt ook uit het feit dat Christus kon veranderen, Hij kon een metamorphose ondergaan. Zie daarvoor Math 17:2, waar we lezen over de verheerlijking op de berg, waar we zien dat Christus helemaal veranderde:

- “En zijn **gedaante (morphe)** veranderde voor hun ogen en zijn gelaat straalde gelijk de zon en zijn klederen werden wit als het licht.”

Ook in Open 1:13-16 lezen we over zo'n beschrijving van Christus:

- ▲ Johannes zag “iemand als eens mensen zoon, bekleed met een tot de voeten reikend gewaad, en aan de borsten omgord met een gouden gordel; 14 en zijn hoofd en zijn haren waren wit als witte wol, als sneeuw, en zijn ogen als een vuurvlam; 15 en zijn voeten waren gelijk koperbrons, als in een oven gloeiend gemaakt, en zijn stem was als een geluid van vele wateren. 16 En Hij had zeven sterren in zijn rechterhand en uit zijn mond kwam een tweesnijdend scherp zwaard; en zijn aanzien was gelijk de zon schijnt in haar kracht.”

Ook wat ons betreft komt die “**metamorphose**” tevoorschijn in het Woord, in Fil 3:10-11, waar staat dat Paulus alles prijs wil geven:

- “Om Hem te kennen en de kracht zijner opstanding en de gemeenschap aan zijn lijden, of ik, aan zijn dood gelijkvormig (sum-**morphoo**) wordende, 11 zou mogen komen tot de opstanding uit de doden.” (Fil 3:10)

Dit betekent, dat wanneer iemand van het Lichaam van Christus komt te sterven, dat hij/zij

dan **summorphoo**, dat is **precies gelijk** deel zal krijgen aan Christus' dood én opstanding! Morphe komt vaak met allerlei voorzetsels voor. In de vertalingen is dat niet altijd duidelijk. Ook **summorphoo** = **mede** morphoo = **mee(de)** gevormd (= gelijk) worden met Christus:

Paulus ziet hier in Fil 3 op zijn eigen vernedering, op **de laatste trede op de trap naar beneden**, daaraan geheel gelijkvormig wordende, betekent dat, dat hij deel zal krijgen aan **Zijn verhoging**, en uiteindelijk zal dat leiden tot de uitopstanding uit de doden.

- **Helemaal naar beneden zal dan leiden naar “helemaal naar boven.”**

Ook in **Fil 3:20-21** komen we “**morphe**” en “**schema**” tegen. Het is jammer dat vers 20 gebrekkig is vertaald. In de NBG staat:

- “Want wij zijn burgers van een rijk in de hemelen, waaruit wij ook de Here Jezus Christus als verlosser **verwachten.**”

De woorden “van een rijk” staan niet in de grondtekst. En “Wij zijn” heeft de betekenis van “**Wij bezitten**”, want dat betekent het Griekse woord “**hypargon**”, wat we ook daar in de grondtekst vinden. Wanneer we vers 20 dan juist zouden vertalen, dan staat er:

- ▲ “Want wij bezitten het burgerschap in de hemelen, waaruit (*dus vanuit deze hooggeplaatste positie*) wij ook de Here Jezus Christus als verlosser **verwachten.**
- ▲ De HSV heeft vertaald: Ons burgerschap is echter in de hemelen, waaruit.....)

En dan het verder in Fil 3:21:

- ▲ “Die (De Heere Jezus Christus) ons vernederd lichaam veranderen (= **metaschematizo**) zal, zodat het aan zijn verheerlijkt lichaam gelijkvormig (= **summorphoo** = identiek = als twee druppels water = mede gevormd) wordt, naar de kracht, waarmede Hij ook alle dingen Zich kan onderwerpen.”

In deze tekst komen we beide woorden tegen, zowel “**summorphoo**”, maar ook “**schema**” in de vorm van “**metaschematizo**”.

Dus in Fil 3:21 staat eigenlijk:

- “Die ons vernederd lichaam **uiterlijk** veranderen zal, zodat het aan zijn verheerlijkt lichaam zowel **innerlijk als uiterlijk, (geheel en al)** gelijkvormig wordt, naar de kracht, waarmede Hij ook alle dingen Zich kan onderwerpen.”

Dat verheerlijkte lichaam wat wij (dat zijn de leden van Zijn Lichaam) mogen ontvangen,

- Zal gelijk zijn aan het verheerlijkte Lichaam van Christus.
- Dat is een heel bijzonder lichaam.
- Dat is een lichaam wat kan veranderen indien nodig. (denk aan de verheerlijking op de berg, en denk aan de gestalte van een dienstknecht aannemen).

Laat daarom die gezindheid in u zijn.....

Want broeders en zusters, deze dingen kunnen alleen ons deel worden, wanneer we in die gezindheid van Christus gaan staan, of in navolging van Paulus in zijn gezindheid gaan

staan. Ik heb een voorbeeld:

Boomstam:

Door toeval (?) kreeg ik een stuk van een boomstam in mijn handen, toen ik op een erf aan het opruimen was. En zoals we weten kunnen we door de zogenaamde jaar-ringen de ouderdom van een boom uitrekenen, door die jaar-ringen te tellen. Ik bekeek het stuk hout dat ik in mijn handen had, en telde ongeveer 33 jaar. Maar er was iets bijzonders met die jaar-ringen. Vanuit het hart gerekend waren de eerste 22 jaar normaal gegroeid, maar voor wat betreft de laatste 11 jaren viel me iets op.

In de laatste 11 jaren was de groei totaal gestagneerd. De jaarringen van die laatste 11 jaren waren nog wel te zien, maar de groei stelde niets voor. Er moest iets zijn wat de groei heeft belemmerd in die laatste 11 jaren. De jaarringen van die laatste jaren waren bijna niet te tellen, zo klein waren ze. Wat was het geval? Ik kwam erachter dat ongeveer 11 jaar geleden naast de boom een groot gat was gegraven van ongeveer 3 bij 4 meter, en dat in dat gat van alles en nog wat was gegooid, voornamelijk veel puin, en rommel zoals voorkomt op een boerenerf. Dus al die rommel in dat gat naast de boom had de groei van die boom geweldig belemmerd. Daardoor was de groei van de boom bijna tot stilstand gekomen.

Toen ik hierover nadacht kwamen de woorden van Paulus in mijn gedachten. De apostel zegt in: **Fil 3:7-11**: “Maar”, zegt Paulus, en ik wil hem dat na zeggen en ik hoop u ook:

- ▲ “Alles wat mij winst was, heb ik om Christus’ wil schade geacht. Voorzeker, ik acht zelfs alles schade, omdat de kennis van Christus Jezus, mijn Here, dat alles te boven gaat. **(St. Vert: Om de uitnemendheid der kennis van Christus Jezus)** Om zijnentwil heb ik dit alles prijsgegeven en houd het voor vuilnis (**drek**), opdat ik Christus moge winnen, en in Hem moge blijken niet een eigen gerechtigheid, uit de wet, te bezitten, maar de gerechtigheid door het geloof **van** Christus, welke uit God is op de grond van het geloof. **(Dit alles) om Hem te kennen en de kracht zijner opstanding en de gemeenschap aan zijn lijden, of ik, aan zijn dood gelijkvormig wordende, zou mogen komen tot de opstanding uit de doden.**” (Fil 3:5-11).

Paulus was bereid alles uit het verleden prijs te geven. En dat was nogal wat! Zie de zeven genoemde punten, die hij om Christus wil wilde prijsgeven, maar eens op een rij: **Fil 3:4-6**

^ “Indien een ander meent op vlees te kunnen vertrouwen, ik nog meer.”

En dan volgt een opsomming van 7 punten uit zijn oude leven naar het vlees waarin hij zou kunnen roemen, al weet hij dat dat roemen tot niets dient:

- ^ **besneden ten achtsten dage, (vs 5)**
- ^ **uit het volk Israël, (vs 5)**
- ^ **van de stam Benjamin, (vs 5)**
- ^ **een Hebreëer uit de Hebreëën, (vs 6)**
- ^ **naar de wet een Farizeeër, (vs 6)**
- ^ **naar mijn ijver een vervolger van de gemeente, (vs 6)**
- ^ **naar de gerechtigheid der wet onberispelijk. (vs 6)**

Ik wil dit naar mezelf toetrekken, en u kunt allemaal voor uzelf wel punten invullen, dan komt er te staan, als ik voor mezelf spreek:

1. ik ben als kind gedoopt in de geref kerk,
2. en vanaf dat moment was ik volgens de regels van die kerk ingelijfd bij de gemeente.
3. ik was uit een gereformeerd gezin
4. ik was lid van de gereformeerde kerk
5. ik was belijdend lid van die kerk
6. ik ging trouw naar de Bijbelstudies van die kerk
7. En wat moet ik nog meer voor goede dingen van mezelf invullen?

U weet het zelf wel. Iedereen kan voor zichzelf ook zo'n lijstje maken. Je kan van alles invullen, maar wat heeft uw hart? Paulus achtte alles schade! Maar hij kreeg er heel veel voor terug. Wat heeft dit nu te maken met die boomstam? Wat laat die boomstam nou aan ons zien. Wat kunnen we daarvan leren?

Die boomstam laat ons zien, dat die boom niet wilde groeien, als de grond vol rommel zit, daaruit leren we dat we: Dat wij niet kunnen groeien in Christus als we vol zitten van onze eigen bedenkselen.

- De belemmeringen, alle oude dingen in ons leven moeten opruimen,
- Die oude dingen belemmeren ons om te groeien in Christus.
- De ballast, de leringen uit eerdere gemeenten of kerken, die we moeilijk kunnen loslaten, dat we die achter ons moeten laten.
- Wanneer we die oude leringen in wat voor vorm ook willen vasthouden, dan kan er niets voor in de plaats komen, omdat ons hart vol is van het oude.
- Maar wanneer we werkelijk bereid zijn om al het oude om Christus wil in te leveren, dan kan Christus onze harten vullen met Zijn nieuwe waarheden.
- En dan zullen we ontdekken, dat het nieuwe wat we uit Zijn Woord ontvangen van veel groter waarde zal blijken te zijn dan al het oude!

Kijk maar eens wat Paulus allemaal ontving toen hij de oude dingen achter zich liet, en wanneer Paulus in die gezindheid van Fil 2:5 gaat staan, dan lezen we in Fil 3:8-11 de zeven zaken op die hij in Christus wil najagen:

1. De kennis van Christus Jezus, mijn Here, dat alles te boven gaat. Om zijnentwil heb ik dit alles (het oude) prijsgegeven en houd het voor vuilnis, opdat ik Christus moge winnen. (vs 8).
2. En in Hem moge blijken niet een eigen gerechtigheid, uit de wet, te bezitten, maar de gerechtigheid door het geloof van Christus, welke uit God is op grond van het geloof. (vs 9)
3. (Dit alles) om Hem te kennen (vs 10)
4. En de kracht zijner opstanding (vs 10)
5. En de gemeenschap aan zijn lijden, (vs 10)
6. Of ik, aan zijn dood gelijkvormig wordende, (vs 10)
7. Zou mogen komen tot de opstanding uit de doden. (11)

Alleen wanneer we bereid zijn om die oude belemmeringen op te ruimen, zullen we kunnen groeien en wortelen in Christus Jezus, onze Heere.

En **net zoals de boom** weer normaal kan groeien, wanneer we de grond “schoon” maken, zodat de wortels weer normaal hun voeding kunnen vinden, zo zal ons leven in de Heere weer kunnen groeien, als we al het oude opruimen, en dan kunnen we weer vrijelijk wortelen en groeien in de Heere.

Dus wanneer we bereid zijn al die oude dingen op te ruimen, is er ruimte om nieuwe dingen te ontvangen. Dan zijn er geen belemmeringen meer, dan alleen kunnen we vrijelijk ingaan in al het nieuwe wat God ons wil geven. Dan ontvangen we geopende ogen des harten om de zegeningen die de Heere ons wil geven, te ontdekken.

Even een zijstapje. Toen ik over deze dingen nadacht, moest ik denken aan Jozua. Wat moest het volk Israël doen toen ze het beloofde land binnen trokken? Geweldige beloften vinden we daar in Jozua 1:1-9:

- ♣ “Het geschiedde na de dood van Mozes, de knecht des HEREN, dat de HERE tot Jozua, de zoon van Nun, de dienaar van Mozes, zeide: Mijn knecht Mozes is gestorven; welnu, maak u gereed, trek over de Jordaan hier, gij en dit gehele volk, naar het land, dat Ik hun, de Israëlieten, **geven zal. Elke plaats die uw voetzool betreden zal, geef Ik ulieden**, zoals Ik tot Mozes gesproken heb. Van de woestijn en de Libanon ginds tot aan de grote rivier, de rivier de Eufraat, het gehele land der Hethieten, en tot aan de Grote Zee in het westen **zal uw gebied zijn. Niemand zal voor u standhouden al de dagen van uw leven**; zoals Ik met Mozes geweest ben, **zal Ik met u zijn; Ik zal u niet begeven en u niet verlaten**. Wees sterk en moedig, want gij **zult dit volk het land doen beërven**, dat Ik hun vaderen gezworen heb **hun te zullen geven**.
- ♣ **Alleen, (en dan krijgen we een voorwaarde)** wees zeer sterk en moedig en handel nauwgezet overeenkomstig de gehele wet die mijn knecht Mozes u geboden heeft; wijk daarvan niet af naar rechts noch naar links, **opdat gij voorspoedig zijt, overal waar gij gaat**. Dit wetboek mag niet wijken uit uw mond, maar overpeins het dag en nacht, opdat gij nauwgezet handelt overeenkomstig alles wat daarin geschreven is, want **dan zult gij** op uw wegen uw doel bereiken en **zult gij** voorspoedig zijn. Heb Ik u niet geboden: wees sterk en moedig? Sidder niet en word niet verschrikt, **want de HERE, uw God, is met u, overal waar gij gaat.**” (Joz 1:1-9).

Wat zei Mozes tegen het volk Israël op het einde van zijn leven?

Deut 31:3

- ▲ “De HERE, uw God, **zelf** zal voor u uit overtrekken; Hij **zelf** zal die volken vóór u verdrijven en verdelgen, zodat gij hun land in bezit kunt nemen; Jozua zal voor u uit overtrekken, zoals de HERE geboden heeft.”

En wat herhaalde Jozua tegen het volk Israël? Jozua 3:10

- “Voorts zeide Jozua: Hieraan zult gij weten, dat de levende God in uw midden is en dat Hij **zeker** de Kanaänieten, de Hethieten, de Chiwwieten, de Perizzieten, de Girgasieten, de Amorieten en de Jebusieten **voor u uit verdrijven zal.**”

Maar wat gebeurde er? Jozua 15:63

- ▲ “De Judeeërs echter konden de Jebusieten, die in Jeruzalem woonden, **niet** verdrijven, zodat de Jebusieten bij de Judeeërs in Jeruzalem zijn blijven wonen tot op de huidige dag.”

Wat was het gevolg van deze ongehoorzaamheid en dit ongeloof? Jozua 23:13

- ▲ “weet dan voorzeker, dat de HERE, uw God, deze volken niet verder voor u verdrijven zal; dan zullen zij u worden tot een strik en een val, tot een gesel op uw zijden en dorens in uw ogen, totdat gij vergaan zult uit dit goede land, dat de HERE, uw God, u gegeven heeft.”

Wanneer we het boek Jozua bestuderen, dan weten we hoe alles is gegaan. Israël is niet gehoorzaam geweest, zij hebben niet hun taak volbracht. Het land is niet schoongemaakt.

Dus even met betrekking tot die boomstam: Wat moest Israël doen?

Het land schoonmaken, de boel opruimen. Eigenlijk betekende dit dat ze de afgoderij uit het land moesten verwijderen, want daarom moesten die volkeren uit het land worden verdreven. En wanneer Israël dát zou doen, dan zouden ze kunnen leven in al de beloofde zegeningen, die God hen had beloofd.

Wat moeten wij doen?

Alles schoonmaken en opruimen, en **dan bedoel ik alles wat u in de weg kan staan** om te groeien en op te wassen in Christus Jezus onze Heere. Want zolang er van alles en nog wat in de weg staat, kan God ons niet vullen met zijn zegeningen en kan er onmogelijk groei in Hem zijn.

Dit was even een zijstapje naar Jozua, om te laten zien wat Israël is overkomen, en dat dat ons tot lering mag zijn.

En ik geloof, dat net zo goed als Israël de opdracht kreeg om het land schoon te maken, ook wij de opdracht hebben om de oude dingen achter ons te laten, om ze “drek” te achten, zodat we kunnen groeien in Christus!

Hiervoor is een juiste gezindheid nodig, die gezindheid waarvan we lezen in **Fil 2:5-9**:

“Laat die gezindheid IN u zijn, welke ook in Christus Jezus was”, of zoals die bij bij Paulus aanwezig was in Fil 3. Hij ruimde ook alles op. Hij achtte zelfs alles schade!

Daarom broeders en zusters, laten er geen belemmeringen in ons leven zijn, die onze groei in Christus verhinderen, maar laten we in de juiste gezindheid wandelen, en alzo **volwassen worden, tot wasdom komen** in onze Heiland, Christus Jezus, onze Heere. En dán kan er in ons leven ook vrucht ontstaan. Of zoals Ef 4:13 het zegt in de HSV: Waar we lezen waar een juiste gezindheid toe leidt:

- ▲ “Totdat wij allen komen tot de eenheid van het geloof en van de kennis van de Zoon van God, tot een **volwassen** man, tot de maat van de grootte van de volheid van Christus”

En Fil 3:15 in de HSV:

- ▲ “Laten wij dan, die geestelijk volwassen zijn, deze gezindheid hebben.”

Er is ook nóg een tekst waarin we door Paulus worden opgeroepen hem na te volgen: Fil 3:17:

- ▲ “Weest allen mijn navolgers, broeders, en ziet op hen, die evenzo wandelen, gelijk gij ons tot voorbeeld hebt.”

Want, er is ook nog een andere kant: en dat gaat ook over gelovigen:

- “velen wandelen – ik heb het u dikwijls van hen gezegd, maar nu zeg ik het ook wenende – als vijanden van het kruis van Christus. Hun einde is het verderf, hun God is **de buik**, hun eer stellen zij in hun schande, zij zijn aardsgezind.” (Fil 3:18-19)

“Weest allen mijn navolgers, broeders en zusters, en ziet op hen, die evenzo wandelen gelijk gij ons tot **voorbeeld** hebt. Dat “**voorbeeld**”, het Griekse woord voorbeeld, dat is het woord “typos”, het woord patroon, “**gelijk gij ons tot “patroon”, tot voorbeeld hebt.**

En wij hebben ook dat patroon, en dat patroon is Paulus zelf.

En je mag dus Paulus volgen, je mag hem kopiëren, en dan zeggen sommigen, ja maar ik ga niet Paulus volgen, ik wil Christus volgen. Maar **Paulus zegt: “Ik volg Christus”**, dat lezen we in 1 Kor 11:1

- “**Wordt mijn navolgers, gelijk ook ik Christus navolg.**”

Paulus volgt Christus na, en als je met Paulus meeloopt, met Wie loop je dan mee? Dan loop je met Christus mee volgens 1 Kor 11:1.

En Paulus is aangesteld, als wat? Paulus is de uitdeler, we mogen met hem meedoen, hij is de bedeler. Hij is de openbaarder van die openbaring van de verborgenheid. En je mag dus de gezindheid van Paulus kopiëren, die op zijn beurt de gezindheid van Christus heeft gekopieerd.

Ziet u de de parallel tussen Fil 2 en Fil 3?

“Laat die gezindheid IN u zijn, welke ook in Christus Jezus was. Die gezindheid, die we ook terugvinden in de apostel Paulus. En waarvan Paulus zegt dat het goed is om hem te imiteren. Uit die gezindheid komt ook voort dat we Christus beter leren kennen. En daar wilde ik graag nu nog even met u heen, naar het “Het Kennen van Christus. In Fil 3 hebben we gelezen over het “kennen” van Christus. Paulus zegt in Fil 3:10:

- ▲ “**Dit alles om Hem te kennen**”.

Paulus wilde alles prijs geven uit zijn oude leven, om Christus te kennen! Christus te kennen, daar ging Paulus' verlangen naar uit. En als het goed is broeders en zusters, gaat ons verlangen daar ook naar uit. En waar verlang je dan naar? Dan verlang je eigenlijk om bij Christus te zijn.

- “Ik verlang heen te gaan, en bij Christus te zijn, want dat is verreweg het beste”, zegt Paulus.

Dat woord “kennen” van Fil 3:10, “dit alles om Hem te **kennen**”, is een heel bijzonder Grieks woord. Dat is niet het woord “kennen”, zoals dat normaal wordt gebruikt, van “ik heb u leren kennen”, of dat je zegt “ik ken hem”, of “ik ken haar”, of “ik ken haar wel”, of “ik heb haar wel eens ontmoet”. Nee, dit “kennen” is een heel **diep kennen**. Het is het Griekse woord “**ginosko**”, wat hier door Paulus voor “kennen” wordt gebruikt, en dat is wel een heel bijzonder woord.

We hebben eigenlijk verschillende Griekse woorden, die in onze vertalingen worden vertaald met “kennen”. En zonder naar de grondtekst te kijken, dan weet je niet waar het over gaat. Voor ons zijn de twee belangrijkste Griekse woorden “epignosis” en “ginosko”. Beide worden in onze vertalingen met “kennen” vertaald.

Het woord “epignosis”, wat we in de Bijbel vinden voor “kennen”, Dat is eigenlijk een “boven-kennis”. Een kennis van de dingen boven. “Epignosis” betreft ook een recht kennen, maar heeft betrekking op:

- Een Gode welgevallige wandel, die afhankelijk is van de rechte kennis van Gods plan.
- Heeft te maken met het recht kennen van het geheimenis, waarover Paulus in Efeziërs en Kolossenzen uitvoerig spreekt,
- Dat we daarin tot volkomen inzicht komen, “epignosis”.
- In Kolossenzen 1 bidt Paulus voor de gelovigen "dat zij met de rechte kennis van Zijn wil vervuld mogen worden, in alle wijsheid en geestelijk inzicht, om de Here waardig te wandelen. Dat is epignosis.
- Hoe zouden we waardig kunnen wandelen zonder de rechte kennis (epignosis) van Gods plan?

Maar hier in Fil 3:10 gaat het over het woord “GINOSKO”: Het Kennen waar Paulus naar verlangt, en wat in de toekomst ligt.

- ▲ “(Dit alles achterlatende) om Hem te kennen (≡ ginosko) en de kracht zijner opstanding en de gemeenschap aan zijn lijden, of ik, aan zijn dood gelijkvormig wordende, 11 zou mogen komen tot de opstanding uit de doden.”

Gelukkig staan er een paar prachtige voorbeelden in het Woord, die ons duidelijk de betekenis van “ginosko” laten zien: In **Math 1:25** komen we ditzelfde woord “ginosko” ook tegen, en daar laat het ons zien wat het ten diepste inhoudt:

- “En hij (Jozef) had geen **gemeenschap** (Grieks: ginosko) met haar (Maria), voordat zij een zoon gebaard had. En hij gaf Hem de naam Jezus.” (Math 1:25).

Gemeenschap, innige gemeenschap, dat staat er eigenlijk, dat is het woord “ginosko”. In de Staten Vertaling vinden we het woord “kennen” nog terug in deze tekst:

- “En Jozef bekende haar niet, totdat zij dezen haar eerstgeboren Zoon geboord had.” (Math 1:25).

In **Lukas 1**, in het gesprek tussen de engel Gabriël en Maria, wordt dat zelfde woord “ginosko” door Maria gebruikt, als ze de boodschap van de Engel hoort, dan is ze heel verwonderd, en terecht heeft ze de vraag: **Lukas 1:34**:

- “En Maria zeide tot de engel: Hoe zal dat geschieden, daar ik geen omgang (Grieks: ginosko) met een man heb?”

De St. Vert. komt ook hier dicht bij de grondtekst, daar vinden we ook het woord “kennen” (= “ginosko”) nog in terug. De St. Vert. vertaalt deze tekst:

- ▲ “En Maria zeide tot den engel: Hoe zal dat wezen, dewijl ik geen man bekenne?”

Eigenlijk staat daar: “Daar ik geen innige gemeenschap met een man heb?”.

Dát is het kennen waar Paulus over spreekt in Fil 3.

Ook Ef 3:19 spreekt over dit diepe kennen, ook daar wordt het woord “ginosko” gebruikt:

- ▲ “En te kennen (= ginosko) de liefde van Christus, die de kennis (= gnosis) te boven gaat, opdat gij vervuld wordt tot alle volheid Gods.” In de St. Vert. staat ook daar het woord bekennen.

Broeders en zusters, ziet u het verschil tussen het kennen van Christus hier en nu, én Christus echt diep kennen, wat voor alle gelovigen die nu nog leven, **in de toekomst ligt?** Hoe leer ik Hem dan kennen? Kan dat zomaar? Nee, wat moet er dan gebeuren? En dat is nou juist het bijzondere wat **voor hen** geldt, die tot het Lichaam van Christus behoren. Dan moet er bij ons sterven gebeuren, dat wij de kracht van Zijn opstanding leren kennen, anders kan ik nooit bij Hem zijn, en Hem echt ten diepste leren kennen. Want dán pas ervaren we ten volle het kennen van Christus, door de kracht van Christus' opstanding.

En dat diepe kennen, **dat is innige gemeenschap hebben**, en dat is niet wat de wereld er allemaal van maakt. En, we kennen Christus allemaal vandaag, maar ik ken Hem niet op een wijze, dat ik Hem echt zie, dat ik Hem echt bij me heb, bij Hem ben. Daar kan ik alleen maar naar verlangen. En dat verlangen gaat gepaard met het verlangen om heen te gaan, en met Christus te zijn, en dat het zover komt, dat ik één met Hem wordt. Dan zal ik Hem kennen, zoals de Schrift het bedoelt met “ginosko”.

Nog even over het verschil tussen “epignosis” en “ginosko”.

Epignosis heeft betrekking op:

- Een Gode welgevallige wandel, die afhankelijk is van de rechte kennis van Gods plan. In het hier en nu!
- Heeft te maken met het recht kennen van het geheimenis,
- Dat we daarin tot volkomen (= volwassen) inzicht komen.
- Dus “epignosis heeft te maken met de wandel hier op aarde, met het “kennen” in ons huidige lichaam hier op aarde.

Ginosko heeft betrekking op:

- ⤴ Innige gemeenschap in Christus, wanneer we bij Hem mogen zijn.
- ⤴ Het Kennen van de liefde van Christus in de toekomst.

- ⤴ Ginosko wijst op het kennen van Christus na ons sterven, wanneer wij ons bezit, ons hemels burgerschap hebben ontvangen. Innige gemeenschap!

Broeders en zusters, Paulus had een diep verlangen, om al deze diepe zaken te **delen met zijn toehoorders**. En hij kan zich erover verheugen dat ze met hem meelopen, hij dankt dan ook: **Fil 1:3-5**

- ⤴ “Ik dank mijn God, zo dikwijls ik uwer gedenk; immers, in al mijn gebeden bid ik telkens voor u allen met blijdschap, wegens **uw deelhebben** aan de prediking van het evangelie, van de eerste dag af tot nu toe.”

En wanneer hebben wij deel aan die prediking? En dan doel ik op die prediking die Paulus in zijn latere brieven (Efeze, Filippenzen en Kolossenzen, enz.) mocht bekend maken. (dus de brieven, die hij na Handelingen 28 heeft geschreven).

- **Wanneer we de houding van Paulus kopiëren.**
- **En met Paulus gaan meelopen.**

We krijgen deel aan die prediking wanneer we persoonlijk met het Woord **aan de slag gaan**, om te onderzoeken, de dingen die de Heere ons in Zijn Woord wil openbaren. Ook dat is een vorm van gemeenschap, en wanneer we dat doen in **die gezindheid**, die Paulus ons voorhoudt, (denk maar aan dat stuk hout), dan zullen we rijk worden gezegend. Want de Heere laat geen bidder of zoekende met lege handen staan. Denk maar aan Cornelius!

Tot slot nog even naar Fil 1:6:

- “Hiervan toch ben ik ten volle overtuigd, dat Hij, die in u een goed werk is begonnen, dit ten einde toe zal voortzetten, tot de dag van Christus Jezus.”

Naar aanleiding van deze tekst twee vragen:

- ⤴ Wat is dat goede werk wat Christus in u is begonnen, broeders en zusters?
- ⤴ Wanneer kon God beginnen met Zijn goede werk in U?

Het antwoord op deze vragen is, dat Christus ons wil opvoeden tot volwassenen, dat we door het Woord opwassen in de rechte kennis, en als volwassenen leren onderscheiden de dingen die verschillen.

En **dat** werk, dat goede werk Gods in u, kon pas een aanvang nemen, toen Christus uw gezindheid zó omhoog, dat u bereid was, al het oude schade te achten, zodat Hij u met Zijn Waarheid kon vullen, kon volmaken, zodat u kon opwassen in Hem!

Toen u die Geest van Wijsheid en openbaring ontving, om Hem recht te kennen.

En broeders en zusters, dat goede werk in u, is Hij dat al begonnen?

Dat goede werk, dat opwassen in Hem, dát zal Hij voortzetten, tot de dag van Christus Jezus? De apostel Paulus bidt hiervoor in Fil 1:9:

- “En dit bid ik, dat uw liefde nog steeds meer overvloedig moge zijn in helder inzicht en alle fijngevoeligheid, om te onderscheiden, waarop het aankomt. Dan zult gij rein en onberispelijk zijn tegen de dag van Christus, vervuld van de vrucht van gerechtigheid, welke door Jezus Christus is, tot eer en prijs van God.” (Fil 1:9-11).

Tot slot wil ik u nog meegeven de prachtige tekst, die mij een paar weken geleden geweldig raakte. We lezen de tekst in Hebr 8:9 en Jer 31:31-32.

- ▲ “Zie, de dagen komen, luidt het woord des HEREN, dat Ik met het huis van Israël en het huis van Juda een nieuw verbond sluiten zal. 32 Niet zoals het verbond, dat Ik met hun vaders gesloten heb ten dage **dat Ik hen bij de hand nam, om hen uit het land Egypte te leiden.** mijn verbond, dat zij verbroken hebben, hoewel Ik heer over hen ben, luidt het woord des HEREN.” (Jer 31:32).

Daar staat dat de Heere Israël bij de hand nam toen Hij Het volk uit Egypte leidde. Ziet u het voor u? God nam Zijn oogappel bij de hand, en leidde Zijn oogappel uit de slavernij door de woestijn naar het beloofde land. Maar dat volk ging trekken aan Gods hand als een klein dreinend kind, en ging schreeuwen: “Ik wil terug, ik wil terug.”

Dit wil ik u graag als laatste meegeven: God heeft u ook bij de hand genomen, en u geleid uit de slavernij der zonde. En Hij wil u leiden door de woestijn van deze wereld, waarin satan de overste is, om u te brengen in het beloofde land, wat nu al uw eigendom kan zijn. U hoeft niet alleen te lopen, Hij heeft u bij de hand genomen, Hij is erbij!

Amen

Bert Boersma, oktober 2013, boersmaklm@hetnet.nl